

Fakulta výtvarných umění Vysokého učení technického v Brně

akademický rok 2011/2012

**Vysokoškolská kvalifikační práce (ateliérová práce)
posudek vedoucího práce**

Jméno a příjmení studenta: Martina Pavelková

Název práce: Láska je, když seš kurva!

Posudek

Myslím, že po Martinině práci snad už nikomu nemusím vysvětlovat, co je to tělový design!

Martina ve své bakalářské práci nejprve se značným zápalem vytváří organické dodatky k lidskému tělu. Zdroje inspirace i materiálů hledá v kafilériích, na jatkách i v mrazácích obchodů s potravinami. Nalezené vyhovující části těl křepelek, krav, ryb a dalších živočichů zpracovává metodami, které vycházejí z chemických principů konzervace, vyčiňování a zpracovávání biologických tkání, ale které jsou vedeny i v tomto bodě autorčinou invencí a chápání těchto technických postupů jako uměleckého výtvarného prostředku. Připravené biologické dodatky autorka upravuje pro konkrétní osobu. Daný vetřelec je šitý na míru svému nositeli. Nositeli jsou tři mladé ženy, mladá maminka, starý muž a malá holčička. Každý nositel žil se svým dodatkem nějakou dobu, která nebyla striktně určená, byla daná nenásilně podle povahy obou organických složek složeniny, někdy šlo o několik dní, někdy o pár hodin. Výsledkem je poměrně rozsáhlý soubor několika druhů fotografií – černobílé a barevné analogové fotografie a černobílé a barevné digitální fotografie, zachycující nositele se svým vetřelcem. Tyto jsou svou povahou portrétní fotografie. Další částí souboru jsou fotografie procesuální, zachycující přípravu organických dodatků. Dodatky samy budou soubor doprovázet ve formě muzeálních exponátů, naložených do ethanolu.

Při prvním poslechu konceptu by se mohlo zdát, že se projekt bude dotýkat především lidského těla z jeho povrchu, že by mohl být souborem bizarních hrátek na téma průniku lidského a živočišného těla, vytvářením slepenců a tělových designů na téma Radíme Pánu Bohu, jak to měl udělat. To by ovšem soubor musel vytvořit jiný autor. Martina je v nejlepším slova smyslu patetická. Ve svých dílech, které formálně zasahují především do oblasti malby, se jí daří nejlépe v momentech, kdy protne existenciální téma /tělesná nemoc, dětští vojáci/ s velkou citovou angažovaností a zpracováním, které si podepřeno dvěma předchozími silnými složkami dovolí jít až k jisté formě krásy a líbivosti.

Téma organického dodatku k lidskému tělu v Martinině podání je především o lásce. Sama ve svém textu zmiňuje, že zde zkoumá lásku ve třetím stupni – v oddanosti /odhaduji, že první dva stupně budou vášeň a péče/. Zkoumá toleranci lidského těla přijmout něco, co z něj nepochází, co nemůže ovládat, co mu naopak znesnadňuje pohyb a prožívání skutečných vlastních tělesných částí. Forma fotografie, fakt, že se dotýčný nechává s dodatkem fotografovat, již znamená určitý stupeň přijetí, rozhodně vylučuje radikální odpor a odmítnutí. Podle mého názoru se práce dotýká také prvního a druhého stupně lásky a to specificky pro ženské tělo. Ochočné přijetí „cizího“ tělesného „dodatku“ ve formě penisu je určitou podmínkou první vášnivě

fáze, stejně tak jako soužití s novým organismem dítěte by mohlo být dokladem druhé pečující fáze lásky.

Velmi zajímavý je také výběr nositelů dodatků – mladé ženy, mladá matka, starý muž a dítě jsou přesné objekty pro poskytnutí různých forem lásky.

Co mně však nejvíce přesvědčilo o Martinině citlivosti, je volba formy, konkrétně volba analogové černobílé fotografie. Zvětšovaná analogová fotografie se svým zrnem a menší hloubkou ostrosti je zde hlavní prostředek k vyjádření lidskosti bytostí, které by po Martinině zásahu mohly být označeny za zrůdy. Fotografie zde plní podobnou roli jako v rukou Diane Arbus nebo později Nan Goldin, nebo našeho Jindřicha Štreita. Martina záměrně ponechává v celkovém souboru vedle sebe analogové i digitální fotografie a musím říct, že toto technologické, a z něho vyplývající obrazovo-filosofické, srovnání pro mě bylo dalším silným zážitkem práce. Od té chvíle viním z celé mizérie současného světa digitální fotografii!

Práce dále otevírá celou řadu dalších otázek, které sice nejsou nepodstatné, např. otázky diktátu módy a dokonalosti, problematiku hygieny, hranici mezi normálním člověkem a zrůdou, mezi přitažlivostí a odporem, ale které jen dále potvrzují vysokou uměleckou kvalitu práce.

Otázky autorovi práce:

Návrh hodnocení: A - vyborne

Vypracoval(a): Mgr.A. Lenka Klodová, Ph.D.

Datum: 12.06.2012

Podpis: